

9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης τῶν θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος.
Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (431).

Πρὸς μεγαλυτέραν τιμὴν τῶν Ἁγίων Θεοπατόρων εἶναι δυνατὸν ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ νὰ γίνῃ εἴσοδος, ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ νὰ ψαλοῦν καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ δοξολογία μεγάλη.

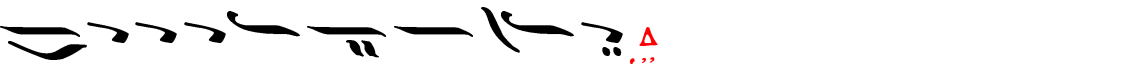

Τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μάρτυρος ἔχει το χειρόγραφον ψαλλομένην ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

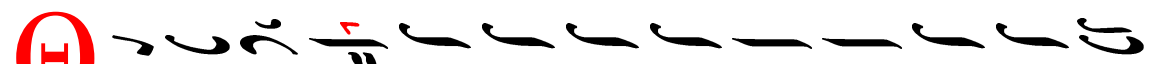

Ἦχος Δι - ς

ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος Δι-Θ.

Των δι και αι αι ων Θε ο πα το ρων σϞ Κυ υ ρι
ε την μνημην ε ε ορ τα α ζοντες δι αυ των σε δυ
σω πϞ Ϟ μεν σω σοντας ψυ χα α ας η μων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ.

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ι ο ο ο ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ἀ'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τεχθεῖσα παραδόξως, στερωτικῶν ἐξ ὠδίνων, παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἐκύησας ὑπὲρ φύσιν· ὠραῖος φανεῖσα γὰρ βλαστός, ἐξήνησας τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, βοῶσί σοι Θεοτόκε· Δόξα τῇ νῦν προόδῳ σου σεμνῇ· δόξα τῇ παρθενίᾳ σου· δόξα τῇ κυοφορίᾳ σου, μόνη πανάχραντε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὰ οὐράνια πάντα νῦν ἐπαγάλλονται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος
συνεορτάζει αὐτοῖς, καὶ οἱ Προφῆται μυστικῶς συνευφραίνονται·
ἦν γὰρ προεῖδον τυπικῶς, ἐν ταῖς ἀρχαίαις γενεαῖς, βάτον, καὶ
στάμνον καὶ ῥάβδον, νεφέλην πύλην καὶ θρόνον, καὶ μέγα ὄρος,
γεννᾶται σήμερον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν΄ ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν
μού ἐστι διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με
ἡ μήτηρ μου.
Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ
πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην

καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεῦτε πιστοί, Πνεύματι θείῳ γηθόμενοι, τὴν ἐξ ἀκάρπου σήμερον, ἐπιδημήσασαν, εἰς βροτῶν σωτηρίαν, ἀειπάρθενον Κόρην, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε σεμνή, Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος, μακαριότητος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, σὲ πάντες ἐπαξίως, ὕμνοις δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῆς ζωῆς, τίκτεται σήμερον γέφυρα, δι' ἧς βροτοὶ ἀνάκλησιν τῆς καταπτώσεως, τῆς εἰς Ἄδου εὐρόντες, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὕμνοις δοξάζουσιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οἷ ἢ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς σοὺς γονεῖς, Πάναγνε, μέλπω προφρόνως.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος β΄.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν λαμπάδα τὴν τὸν νοητόν, ἥλιον ἀστράψασαν, σωματικῶς ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντα, ἀρετῆς λαμπρότησι, διαπρέποντες ἐκτεκεῖν ἠξιώθησαν, Ἄννα ἡ θεόφρων, καὶ Ἰωακείμ ὁ παναοίδιμος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλοτρόπῳ νεύσει πρὸς Θεόν, ὄντως ὁ θεόληπτος, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα ἡ ἔνθεος, ἀκλινῶς προσέχοντες, τὴν πανάχρονον Θεοτόκον ἐκύησαν, τὴν ὑπερκειμένην, κτίσεως ἀπάσης ἀγιότητι.

Δόξα.

Ὑπερτέραν ἔχοντες ζωὴν, βίου τε λαμπρότητα, πάντων ὁμοῦ γεννητόρων γεγόνατε, γηγενῶν ὑπέρτεροι, τὴν ἀκήρατον Παρθένον ὡς γεννήσαντες, καὶ Θεοῦ πατέρες, ὄντως διὰ ταύτης

χρηματίσαντες.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σωτηρίας πάσης ἀρχηγοί, ὁ μακαριώτατος, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα ἡ ἔνδοξος, τὴν ἀγνὴν καὶ ἄμωμον, καὶ πανάχραντον Θεοτόκον ἐγέννησαν, τῆς θεοσεβείας, ταύτην εἰληφόρες τὴν ἀντίδοσιν.

Τῆς ἑορτῆς. Ὠδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὴν πάντων ἐκύησαν σωτηρίαν, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, τῆς τὸν Κτίστην τεκούσης καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πᾶσι τὴν ζωὴν πηγάζων Κύριος, ἐκ στείρας προήγαγε τὴν Παρθένον· ἦν εἰσδῦναι κατηξίωσε, μετὰ τόκον φυλάξας ἀδιάφθορον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς Ἄννης τὸν καρπὸν Μαρίαν σήμερον, τὴν βότρυν κυήσασαν ζωηφόρον, ὡς Θεοτόκον ἀνυμνήσωμεν, προστασίαν τε πάντων καὶ βοήθειαν.

Τῶν Θεοπατόρων. Ὠδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στειρεύουσα καὶ παίδων ἀπορουμένη, καὶ δάκρυσιν τὸν Κτίστην ἐκδυσωποῦσα, τὴν μόνην ἠξιώθης εὐλογημένην, τεκεῖν θεόληπτε, Ἄννα κραυγάζουσα· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ σύνοικον πλουτήσας τὴν θείαν χάριν, Ἰωακείμ ὁ θεῖος καὶ θεηγόρος, τὴν πρόξενον ἀνθρώποις τῆς σωτηρίας, τεκεῖν ἠξίωται, πρὸς ἣν κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλήν σου Δέσποινα.

Δόξα.

Ὑμνήσωμεν τὴν πάνσεπτον ξυνωρίδα, δι' ἧς ἡμῖν ἐξέλαμψεν ἡ Παρθένος, ἡ πάντων ποιημάτων ἀγιωτέρα· Θεὸν γὰρ τέτοκε, πρὸς ὃν κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Στειρώσεως τὸ ὄνειδος ἐκφυγοῦσα, γεγέννηκεν ἡ Ἄννα τὴν Θεοτόκον, τὸ ὄνειδος τῆς Εὐας νῦν παραδόξως, ἐξαφανίζουσαν, πρὸς ἣν κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλήν σου

Δέσποινα.

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἐορτῆς.

Κοντάκιον. ᾠχος δ'. Αὐτόμελον.

Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἄχραντε, ἐν τῇ ἀγία γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαὸς σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι. Ἡ στείρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ προσευχὴ ὁμοῦ καὶ στεναγμός, τῆς στειρώσεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακεῖμ τε καὶ Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ χαρᾶς, ἡ στείρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κάθισμα τῆς ἐορτῆς.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰωακεῖμ καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσιν· ἐν Θεῷ γὰρ ἀξίως χάριν ἐφεύραντο, καὶ ἐγέννησαν καρπὸν τὸν θεοδόχον ναόν, τὴν Παρθένον καὶ ἀγνήν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν μόνην εὐλογημένην, πρεσβεύουσαν ἀενάως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς (8 Σεπ.)

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ Ἀδὰμ κατακρίνεται· ἡ Εὐα τῶν δεσμῶν ἠλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν βοῶντες, ἐν παρῶρσῃ τῇ μόνη Ἄγνῃ· Χαρὰν μηνύει, ἡ γέννησις σου, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἁγίων.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εὐφραίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῆς στειρώσεως, λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν πανάχραντον, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἀνυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, * τὴν μόνην Μητέρα

καὶ ἀπειρανδρον.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ τῶν δεσμῶν τῆς πρὶν ἀτεκνίας δι' εὐχῆς λυθεῖσα, προσκαλεῖται ἡμᾶς συνεορτάσαι τῷ θαύματι, καὶ δῶρα προσάξαι τῇ γεννηθείσῃ, λιτανεύοντας ἔμπροσθεν μετὰ πόθου, ἧς περ ποτὲ αἱ παρθένοι ἐν τάχει προέτρεχον, χορεύουσαι καὶ βοῶσαι· Ἴδου ἦλθεν ἡ πάντων ἀνάκλησις· ἰδοὺ Ἀδὰμ ἠλευθέρωται· ὅτι Ἄννα καρπὸν ἀνεβλάστησε, * τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπειρανδρον.

Συναξάριον.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ Σύναξις τῶν Δικαίων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.

Στίχ. Ἰωακείμ, τέρφθητι σὺν τῇ Συζύγῳ,
Τεκόντες ἄμφω ψυχικὴν τέρψιν κτίσει.

Ἡ δ' ἐνάτη τοκέων Θεομήτορος εὔρε σύναξιν.

Ἦν ἐορτάζομεν διὰ τὴν γέννησιν τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου· καὶ πρόξενοι οὗτοι τῆς παγκοσμίου σωτηρίας διὰ τῆς πανάγνου Ἀγίας αὐτῶν θυγατρὸς, τῆς Θεοτόκου, γεγόνασι· τὴν γὰρ τελείωσιν τούτων ἡ εἰκοστὴ πέμπτη τοῦ Ἰουλίου μηνὸς γνωρίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Ὁμολογητοῦ, τοῦ πρὸ τοῦ Διοκλητιανοῦ ἀσκήσαντος. (†299)

Στίχ. Φανεῖς Θεοῦ μέγιστος ἀστὴρ καθάπερ,
Τὴν νύκτα λύεις, Θεόφανες, τῆς πλάνης.

Οὗτος ἐξ Ἑλλήνων ἦν γονέων· τῷ Χριστῷ δὲ προσελθὼν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἔτι νήπιος ὢν, εἶδε παιδίον ὑπὸ φύχους κινδυνεῦον, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸ τὰ οἰκεία ἱμάτια. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· Ποῦ σου, τέκνον, τὰ ἱμάτια; Τὸν Χριστὸν ἐνέδυσα, ἔφη. Καὶ ὁ πατήρ· Τίς ὁ Χριστός; εἶπεν· ἡμεῖς γὰρ Ἑρμῆν καὶ Ἀπόλλωνα σεβόμεθα. Τότε τὸ παιδίον, τὸν πατέρα ἀρνησάμενον, ἔλαβεν αὐτὸ Ἄγγελος Κυρίου καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸ εἰς τὸ ὄρος τὸ Διαβηνὸν καὶ παρέθετο ἀνδρὶ ἀσκητῇ, χρόνους ἐβδομήκοντα πέντε τὸν μοναστὴν ὑπερχομένῳ βίον· ὅπερ λαβὼν ὁ γέρον, ἐξεπαίδευσεν ἐν μοναχικῇ καταστάσει τὰ ἱερὰ γράμματα· ἐτρέφοντο δὲ καὶ ἄμφω ὑπὸ τοῦ θείου Ἀγγέλου.

Τοῦ δὲ γέροντος μετὰ παραδρομὴν χρόνων πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, ὁ παῖς ἐν τῷ σπηλαίῳ εἶχετο τῆς ἀσκήσεως ἐπὶ χρόνοις πενήκοντα ὀκτώ. Εἶθ' οὕτως ὑπὸ τοῦ θείου Ἀγγέλου ὀδηγηθεὶς, ἐξῆλθε ἀπὸ τοῦ σπηλαίου, λέοντι ἐπικαθήμενος, σταδίους ἐξήκοντα, καὶ ἐκήρυσσε πανταχοῦ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· ὃν καὶ κρατήσαντες οἱ βασιλεῖς Κάρος καὶ Καρίνος, ἔδωκαν αὐτῷ κονδύλους ἑκατόν. Εἶθ' οὕτω διαφόρους βασάνους ἐνεγκόντες αὐτῷ, ὡς εἶδον, ὅτι δι' ὧν ἐθαυματούργει, πλήθος οὐκ ὀλίγον προσέρχονται τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζονται ὑπ' αὐτοῦ, αἰδεσθέντες, ἀπέλυσαν αὐτὸν ἐν ἀσκήσει διάγειν. Καὶ πάλιν ἀνελθὼν εἰς ὅπερ ἦν πρῶην σπήλαιον καὶ ἐτέρους ἑπτακαίδεκα χρόνους ἐν τῇ ἀσκήσει διαβιβάσας, ὡς εἶναι τοὺς ὅλους τῆς ἀσκήσεως αὐτῷ χρόνους ἐβδομήκοντα πέντε, μετέστη πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Χαρίτων ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πολλὴ χάρις σοι, χριστομάρτυς Χαρίτων,

Χριστοῦ χάριν τράχηλον ἐκκεκομμένῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα ὁ ἅγιος Μάρτυς Σεβηριανός, λίθον παρὰ τοὺς πόδας φέρων καὶ ἐπὶ τοῦ τείχους εἰς τὸν ἀέρα κρεμασθεὶς, τελειοῦται. (†320)

Στίχ. Σεβηριανὸς κἄν λίθων ἀλγῆ βάρει,

Χαίρει κρεμασθεὶς, ὡς ἀποσπῶν γῆς πόδας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου τοῦ βασιλέως ἐν Σεβαστεία, τάξεως ὑπάρχων τῶν σενατῶρων· καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ Λυσίου δουκὸς ὡς χριστιανός, διὰ τὸ καὶ τοὺς Τεσσαράκοντα ἁγίους Μάρτυρας πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ὑπαλεῖψαι, ἐπὶ τοῦ τείχους κρεμάται· καὶ λίθῳ μεγίστῳ τοὺς πόδας βαρυνθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρατίθησι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς τρίτης συνόδου τῶν ἁγίων διακοσίων θεοφόρων πατέρων, τῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ ἐν Ἐφέσῳ συναχθέντων καὶ τὸν δυσσεβῆ Νεστόριον καθελόντων. (431)

Στίχ. Ἄνθρωπον ἀπλοῦν οὐ Θεάνθρωπον Λόγον,

Ὁ Νεστόριος Χριστὸν ἐρῶρέτω λέγων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ρούφου, ἀπὸ τοῦ ἔτους 407 ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης. (†434)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰακίνθου, Ἀλεξάνδρου καὶ Τιβουρτίου, ἀθλησάντων ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Σαβίνων, οὐ μακρὰν ἀπὸ τῆς Ῥώμης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κιάρανου (**Kieran, Ciaran**) ἡγουμένου Κλοκμακνοῖς (**Clonmacnoise**) ἐν Ἰρλανδία. (~†545)

Στίχ. Κίαραν ὀφθεὶς τοῦ θείου φωτὸς οἶκος,

Τοῦ φωτὸς Χριστοῦ ἔπλησεν Ἰρλανδίαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας παρθένου Ὁσμάννας (**Osmanna**), ἀναχωρητρίας ἐξ Ἰρλανδίας καὶ ἐν Βρεττανίᾳ ἀσκησάσης. (~†650)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀουδομάρου (**Audomarus, Omer**), ἐπισκόπου καὶ φωτιστοῦ Τερουάνης (**Therouanne**) ἐν βορείῳ Γαλλία. (†670)

Στίχ. Μοναχοῦ εἰκὼν ἀρίστη ἀνεδείχθης,

Ὅσπερ καὶ ποιμὴν, Ὁμέρ, τῆς Τερουάνης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Βεορθέλμου (**Beorhthelm, Bettelin**), ἐρημίτου ἐν Κροουλάνδῃ (**Crowland**) τῆς Ἀγγλίας. (ἡ αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Βουλφχίλδης (**Wulfhilda**), ἡγουμένης τῶν κοινοβίων Βάρκιν (**Barking**) καὶ Χόρτον (**Horton**) ἐν Ἀγγλία. (~†1000)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Νικήτα τοῦ χαρτουλαρίου, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἀρετῇ κρυφίως διαλάμψαντος. (ιβ' αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, κτίτορος

καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς Βολοκολάμσκ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1515)

Στίχ. Νέος Ἰωσήφ σιτοδότης Ῥωσίας,
Ἦφθη ὁ πατήρ τῆς Βολοκολάμσκ Μάνδρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωακείμ, κτίτορος τῆς μονῆς Ὀπότσα ἐν Πσκόβ τῆς Ῥωσίας. (~†1550)

Στίχ. Θεοπάτορος, Ἰωακείμ, κλήσιν ἔχων,
Ὀπότσα ἀββᾶ, κοινὸν καὶ κλῆρον ἔχεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωακείμ, μοναχοῦ τῆς μονῆς Ἁγίου Νικολάου Σιαρτόμσκ (**Shartomsk**) ἐν Σουζδάλ τῆς Ῥωσίας. (†1625)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ, μοναχοῦ τῆς μονῆς Ταζλάου ἐν Μολδαβίᾳ. (†1660)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως καὶ ἀνακομιδῆς (1896) τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, ἀρχιεπισκόπου Τσερνιγκῶφ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1696)

Στίχ. Ἐκ γῆς τὸ σκῆνός σου Θεοῦ δόσις, Πάτερ,
Τῷ Τσερνιγκῶφ δέδεικται χάριν ἐκβλύζον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου τοῦ σπηλαιώτου, ἀσκήσαντος πλησίον τοῦ ποταμοῦ Βορόνα ἐν Μολδαβίᾳ. (†1789)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν ποιούμεθα τῶν θαυμασίων ἔργων καὶ σημείων τῆς ἐν Κύπρῳ θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς Ἐλεούσης Θεοτόκου, τῆς ἐπονομαζομένης Κυκκωτίσσης.

Στίχ. Ἐλεεῖς πάντας Κυκκώτισσα παρθένε,
Τοὺς πιστῶς σπεύδοντας σῆ χάριτι θείᾳ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

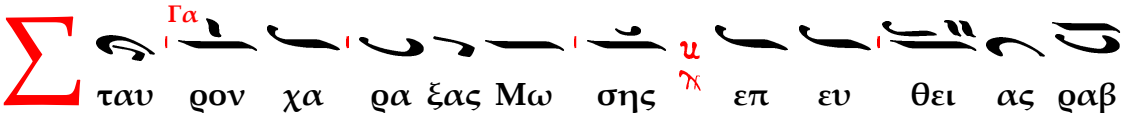
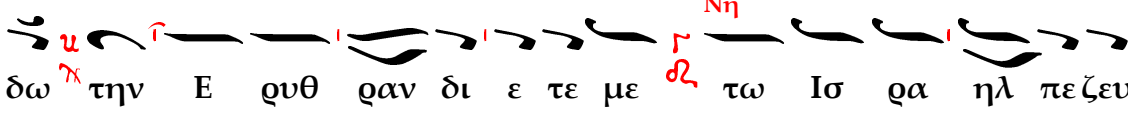
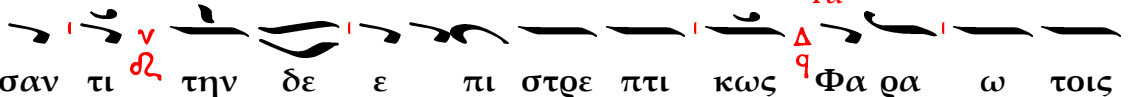
ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος $\overset{\lambda}{\pi}\overset{\alpha}{\rho}$ Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης $\overset{\alpha}{\rho}$ επ ευ θει ας ραβ
 δω $\overset{\alpha}{\rho}$ την Ε ρυθ ραν δι ε τε με $\overset{\alpha}{\rho}$ τω Ισ ρα ηλ πεζευ
 σαν τι $\overset{\alpha}{\rho}$ την δε ε πι στρε πτι κως $\overset{\alpha}{\rho}$ Φα ρα ω τοις

αρ μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρας δι α γρα
ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω
μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὠδὴ γ' Ἦχος πλ' Νη

Ραβδος εις τυ υ πον τσ μυστη ρι ου πα ρα
λαμ βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ
κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα
τος και στε ρε ω ω μα

ὠδὴ δ' Ἦχος πλ' Γα ρ

Ει σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι
ας σσ το μυστη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα
σσ και ε δο ξα σα σσ την θε ο τη τα

ὠδὴ ε' Ἦχος πλ' Νη

Ω τρισμα κα ρι ι σον ξυ υ υ λον εν ω ε
τα α α θη Χρι σος ο βα σι λε υς και Κυ ρι ος

δι ου πε πτω κεν ο ξυλω α πα τη ησας το
εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τισαρ
κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η
η μων

ὠδὴ 5'

Nο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγχοις πα
λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
πα σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
τς σα ρ κι προ σπα γεν τος Χρι στς υ υ τς Θε ου και
τρι η με ρω ε γε ε ε ρ σει τον κο ο σμον φω τι
σα αντος

ὠδὴ 5'

Eκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νς δυ σε
βς λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη

μι ι α ας θε ο στυ γας ο μωστρεις Παι δας εκ ε
 δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ
 βρο μι ον αλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α
 τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ
 υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ
 λο γη τος ει

ὥδῃ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
 δος ι σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον
 μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
 το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
 ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λογον τεκουσαν την οτως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λογον τεκουσαν την οτως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λογον τεκουσαν την οτως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθειλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὥδῃ θ'

M υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος

α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
 το τς αυ ρω ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρη γη
 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νδ προ σκυ
 νδ εν τς αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Ο δι α βρω σε ω ως τς ξυ υ υ λω τω γε
 νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ζαυ ρω κα
 τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα
 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
 της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ
 να α μεις των ου ρα νω ων με γα λυ νδ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Θεοπατόρων.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. Ἦχος Γα ρ

Η της Ευ ασ την α ρα α αν ε ξα ρα σα νυν
 τι κτε ται εκ γη ρα λε ων α κα αρ πων της
 Αν νης και Ι ω α κειμ ην συν Α γγε λους

Νη
α α παντες κα τα χρε ος εν υ υ υμ νοις πι στοι
ευ φη μη σω μεν

Τῆς ἑορτῆς.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ

Α
δαμ α να α και νι ι σθη τι και Ευ α με ε
γαλυ υν θη τι Προ φη ται συν Α α πο στο ο ο λοις
χο ρευ σα τε και αι Δικαι αι οις κοι νη χα ρα ε εν
τω κο ο σμω Αγ γε λων τε και αι ανθρω ω πων εκ
των Δι και αι ων ση η με ρον Ι ω α κειμ
και της Α αν νης γεν να ται η Θε ε ο το ο
κος

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα φ

Π
α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε

λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προε ε ε

πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'·
Τὰ τῆς κυριωνύμου ἡμέρας τῆς ἑορτῆς.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος . Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος η πη γη η της

ζω ης εκ της στειρας τι κτεται η χα ρις καρπο γο νειν

λαμ πρως α πα αρ χε ε ται Ευ φραι νου Ι ω α

κειμ της Θε ο το κου γεν νη η τω ρ γε νο μενος ουκ

ε στιναλλος ως συ των γη γε νων γεν νη το ο ρων θε

ο ληπτε η γαρ θε ο δο χος Κο ο ο ρη του Θε ου

το σκη νω μα το πα να γι ον ο ο ρος δι α

σου η μιν δε δω ω ρη η ται

Στίχ. β'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Δ
δ

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος η πη γη η της

ζω ης εκ της στειρας τι κτεται η χα ρις καρπο γο νειν

λαμ πρως α πα αρ χε ε ται Ευ φραι νου Ι ω α

κειμ της Θε ο το κου γεν νη η τω ρ γε νο μενος ουκ

ε στιν αλλος ως συ των γη γε νων γεν νη το ο ρων θε

ο λη πτε η γαρ θε ο δο χος Κο ο ο ρη του Θε ου

το σκη νω μα το πα να γι ον ο ο ρος δι α

σου η μιν δε δω ω ρη η ται

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Δ
δ

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος ο εκ στει ει ρας

καρ πος α να λαμ ψας νευ μα τι του παν των Δη μι ου ρ γου

και παν το κρα α το ο ρος ευ το νως την κο σμι κην

των α γα θων δι α λε ε λυ κε στει ρω σιν ^π₉ Μη τε ρες
 συντη Μη τρι ^Δ₂ της Θε ο το κουχο ρε ευ σα τε κρα ζου
 σαι ^π₉ Κε χα ρι τω με νη χαι αι αι ρε με τα σου ο Κυ
 ρι ος ^π₉ ο πα ρε χων τω κο ο σμω ^Δ₂ δι α σου το
 με γα ε ε λε ε ος ^π₉

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

^Δ₂

Σ τη λη σω φρο συ νης εμ ψυ χος ^Δ₂ και λαμ προν δο χει ει
 ον α πο στιλβον χα ρι τι ^π₉ η Αν να η ευ κλε ης φα νει
 σα τε ε το ο κε ^π₉ την προ βο λον α λη θως ^Δ₂ της
 παρ θε νι ας το θει ει ον α παν θισμα ^π₉ την πασαις παρ
 θε νι καις ^Δ₂ και παρ θε νι ας πο θου ουσαις το χα ρι
 σμα ^π₉ το της παρ θε νι ας κα α α λλος εμ φα νως βρα βευ
 ουσαν ^π₉ και πα ρε χου σαν πα α σι ^Δ₂ τοις πι στοις το
 με γα ε ε λε ε ος ^π₉

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Σήμερα ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεέμ. ᾠχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α α μην

Σ^{Δι} η η με ε ε ρον η πα να μω ω μος Α α γνη
προ ηλ θε ε εν ε ε εκ της στει ει ρας^Δ ση με ρον
τα παν τα ευ φραι νο ον ται εν τη αυ τη η ης γε εν νη
η η σει^θ ο Α δα α αμ των δε σμω ω ω ν α
πο ο λυ υ υ ε ε ε ε ται^θ και η Ευ α της^{Νη-θ}
α ρα ας η η η λευ θε ε ρω ω ω ται^{Δι} τα
υ ρα νι α πα αν τα Α γα α αλ λον ται^Δ και
ει ρη νη τοις αν θρω ω ω ποις βρα α βε ε ευ
ε ε ε ε ται^θ η μει εις δε δο ξο ο γων τε
ες βο ο ο ω ω ω μεν^Δ δο ο ξα εν υ ψι ι ι

Νη
 ι ι σ το ι σ Θε ε ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω και ε ε πι ι ι γη η η σ ει ρη η
 νη εν αν θρω ποι σ ε ευ δο κι ι ι ι ι
 α

Και εὐθὺς ὁ β' χορὸς συνεχίζει εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-Θ.

Υ μ ν θ μ εν σε ευ λο γ θ μ εν σε προ σκυ ν θ μ εν σε δο
 ξο λο γ θ μ εν σε ευ χα ρι σ τ θ μ εν σοι δι α την με γα
 α λην σ θ δο ο ξ αν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε π θ ρα νι ε Θε ε ε Πα
 τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
 η σ θ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τ θ Θε ου ο Υι
 ος τ θ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τ θ κο
 ο ο σ μ θ ε λε η σον η μασ ο αι αι ρων
 τας α μαρ τι ας τ θ κο ο σ μ θ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο καθη με νος
εκ δε ξι ων του Πατρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σης Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σ ε ις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τ ε αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μα ρ τη τ ες φυ λα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σ ε ις τ ες αι ω ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα πε ρη λ πι σα μεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ν με τα

δι και ω μα τα α σθ

Κυ ρι ε καταφυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τσ

ποι ειν το θε λη μα α σθ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μσ

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σθ ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σθ τοις γι νω σκσ

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

A α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

H γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε

πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν

ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η

μων και λυ σασ την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι

ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη

σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ι ο ο ον

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλά.

Ἦχος Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γζ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Πϩ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^λπδλ Νη ρ

Νη Μ Νη ^νδλ
Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Νη ^εζ
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη ^Δδλ
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Δι ^Δδλ
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Νη ^εζ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Νη ^νδλ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε ^νδλ

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφωνα. Ἦχος Δι-Θ.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. (ρλα' 1)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. (ρλα' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρῶί. (μέ' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρλα' (131).

Στίχ. α'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (ρλα' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. β'. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. (ρλα' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. γ'. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβίδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. (ρλα' 17)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. δ'. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. (ρλα' 13)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

ⲛ ⲓ ⲁ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὰς αἰῶνας αἰῶ-
νων ἀμην

ⲛ ⲁ ⲙ ⲛ

Ο Μονογενης Υἱος καὶ Λογος Θεοῦ α-

θανατος ὑπαρχων καὶ καταδεξάμενος

διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆ-

ναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτοκοῦ καὶ αἰ-

παρθενῆς Μαρίας ἀτρέπτως ἐνανθρωπή-

σας σταυρωθεὶς τελευτήσας ὁ Θεὸς θανάτω

θανάτου πατηήσας εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τρι-

αααδος συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ

καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι σὺν ἡμᾶς

ⲁ ⲛ

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠδὴ δ'. (Ἐκλογή).

ᾠδὴ δ' Δι-Θ

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἤρετισάμην αὐτήν. (ρλα' 14)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σασ την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ον

Στίχ. β'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σασ την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ον

Στίχ. γ'. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. (ξδ' 5)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
 πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
 ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
 μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
 ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
 σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ι ο ο ο ν

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
 Εισοδικόν. Ἦχος β'.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θαν μα στο ο ο ο
 ος

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε

παση τη οικουμενη εκ σου γαρ ανετειλεν
 ο ηλιος της δικαιοσυνης Χριστος ο Θεος η
 μων και λυσαστην καταραν εδωκετην ευλογι
 ιαν και καταργησας τον θανατον εδωρη
 σατο ημιν ζωην την αιωνιον

Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος Δι-θ

Των δικαιοκρατων Θεοπατορων σκυρι
 ετην μνημην εεορταζοντες δι αυτων σεδυ
 σωπαυμεν σωσοντας ψυχας ημων

Ἐτερον Ἀπολυτίκιον τῶν Θεοπατόρων.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος π̄ϛ Κε ϕ

Ηδυασηαγια και θεοτιμητος
 ωακειμ και η αναως τς Θες αγχισεις
 ανυμεισθωσαν παιδως ασματων καλ λεσιν
 γαρ ετεκον ημιν την τεκσαν υπερ νον τον ασαρ
 κον βρωθεντα εις σωτηριαν τς κοοσμς μεθ

ης πρε σβευ ου σι σω θη ναι η μας ^u₉

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος ⁴₂ Δι-Θ.

I ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμ α τε κνι
ας ⁶ και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τ ε θα να
τ ε η λευ θε ρω θη σαν α χραντε ^Δ εν τη α γι α
γε ννη η σει σθ ⁶ αυ την ε ορ τα ζει και ο λα
ο ος σθ ^Δ ε νο χης των παι σμα των λυ τρω θεις
εν τω κρα ζειν σοι ^Δ η στει ρα τι κτει την Θε ο το κον και
τρο φοντης ζω ης η μω ω ων ^Δ

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος ²₂ Δι-Θ.

A α γι ι ος ο Θε ε ος ^Δ Α α γι ι
ος Ι σχυ υ ρος ^Δ Α γι ος Α θα α να α τος ⁶
ε ε λε η σον η η μα ας ^Δ (τρὶς)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω
νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α
α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ρα α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να
α α μιν

A α α α α α α ρα α α α α
α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε

η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Εἰ τύχοι ἄλλη ἡμέρα, πλὴν Σαββάτου καὶ Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· Ἀπόστολον & Εὐαγγέλιον τῶν Θεοπατόρων. Προκείμενον ζήτηι τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων πάντων. Ἀλληλούϊα ζήτηι εἰς μνήμας ὁσίων.

Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας (δ' 22-27).

(Ζήτηι τῇ κγ' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Προκείμενον. (Ψαλμὸς ξζ').

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (ξζ' 36)

Στίχ. α'. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. (ξζ' 27)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλδ' Νη ρ

Θ αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν

τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϑ

Ε εν εκ κλη σι αις ευ λο γει τε τον Θε ον Κυ

ρι ον εκ πηγων Ισ ρα α ηλ

Θ αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν

τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϑ

Ε πι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο πρε πει α αυ

τϑ και η δυ να μισ αυ τϑ εν ται αι αις

νε ε ε φε ε ε ε λαις

Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν

τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ

τϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἄτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα. Αὗται γάρ εἰσι δύο διαθῆκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἣτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· «Εὐφράνθητι στείρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα».

Ἀλληλούϊα. ᾠχος α'. Ψαλμὸς λϚ' (36).

ᾠχος / Κε ϝ

Α ^{Πα} λλη λϝ ϝ ϝ ἰ α ^{Κε} Α λλη η λϝ ϝ ϝ

ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λλη η λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Στίχ. α'. Σωτηρία τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς

αὐτῶν ἐστὶν εν η με ρα θλι ι ψε ε ε ως

Α
Πα
Κε

 λλη λϑ ϑ ϑ ι̇ α A λληη λϑ ϑ ϑ

ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λληη λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Στίχ. β. Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν

u:q
u:q

 εις τον αι ω να ε ε ε ε σται

Α
Πα
Κε

 λλη λϑ ϑ ϑ ι̇ α A λληη λϑ ϑ ϑ

ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λληη λϑ ϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ἡ' 16-21).

(Ζῆτει τῷ Σαββάτῳ 7' ἑβδομάδος Λουκᾶ).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς λύχνον ἄψας καλύπτει αὐτὸν σκεύει ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς. Οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν ὃ οὐ φανερόν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσεται καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὅς γὰρ ἐὰν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὅς ἐὰν μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λεγόντων· Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἐστήκασιν ἔξω ἰδεῖν σε θέλοντες. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιῶντες αὐτόν.

Ἦχος ἰὺ Δι. ς

Δ
22

 ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οιοι οιοι
10 10 10 10

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Πά Πα

9-6'
u q

Ο ^Μ ^{Πα} ι τα α α α α α α α α α Χε ε ε
^{Νη} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου
^{Πα} ου Χε ε ε ε ε ε ρου ου ^Μ βι ι ι ιμ ^{Πα} μ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
^{Κε} λιε ε μυ υ υ στι ι κω ω ως ει ^{Πα} κο νι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ει
κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει κο
νι ι ι ι ι ζο ον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι
αι τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω
^{Πα} ω ω ω ω ω ^{Κε} ^Δ ²² Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α
 α α χα α α α α τρι α α α α α α
 α α δι ι ι ι ι ι ι ι τον τρι σα α
 γι ι ον υ υ υ υ υ υ υ μνοο ο ο ον
 προ σα α α α δο ο ο ο ο ο ο υ μνον προ
 ο ο σα α α α δο ον τε ε ες πα σαντη ην
 βι ι ο τι κη η η η η η η η η η ην α
 πο ο θω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε
 ε ε θα α α α α α α με ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε
 ρι ι μνα α α α α α λα α α α α α αν
Ω Πα ω ω ω ω ω ω ω ω τον Βα α α σι λε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε α α α των ο ο ο ο ο ο λωων υ πο

ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι
T αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α
 τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με
 ε νο ον τα α α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη
 λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰΐ Δι

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα
 Τρι α दा ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν

Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἄμήν.

Ἐλεονειρηνησθυσιαναινεσε

ως

Και με τα του Πνευμα το ος σου

Εχομεν προστον Κυριον

Αξιονκαι διιιιικαιον

Αγιος Αγιος Αγιος Κυριος Σαβ

βαωθ πληρης ο ουρανος και η γη της δοξης

σου ωσανα εν τοις υψιστοις ευλογη

μενος ο ερχομενος εν ονοματι Κυ

ριιου ου ωσανα εν τοις υψιιι

ιιιιστοις

Αμη η η η Αμη η η η η

Σε υμνου ου μεν Σε ευλογου ου με ε ε

εν Σοι ευχαριστουμεν Κυριε και δεομε

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
μα α α κα α ρι ζει ει ει εν σε την Θε ε ε ο
το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των
Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν
δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι
τως των Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην
α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο
γο ον τε ε ε κου ου ου ου ον σαν την ον τω ω
ως Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο
με ε ε ε εν

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πικλήν Ἀρβανίτη.

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Κ Πα
υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ Κε Δι
υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ Πα
υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π Πα
α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π Πα
α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π Κε
α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π Κε Δι
α ρα α α σχϞ Κυ ρι ε

Π Πα
α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π Πα
α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ Πα
οι οι Κυ υ ρι ε ἦ

Σ Πα
οι Κυ ρι ι ε

Κ Πα
αι τω Πνευ μα τι ι ι σϞ

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε
 η η ι σχυς μϛ ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω
^{Δι} μα α α α α μϛ ^{Πα} και κα τα φυ γη η μϛ και
 ρυ υ υ υ υ υ υ στης μϛ

Π ^{Πα} α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ
^{Κε} μα Τρι α δα ο μο ς ς ς ^{Δι} σι ι ον
^{Πα} και α χω ω ω ω ω ω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

ⲛⲓⲛ

Ε^{Πα} λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε

σε ως

Κ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ

Ε^{Κε} χο μεν προς τον **Κυ**^{Δι} υ υ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ον και δι ι ι ι ι ι ι ι

και ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι

ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα α νος και

η γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοι

οις υ ψι σις ευ λο γη με νος ο εθ

Δι χο ο ο με ε νος εν ο νο μα τι **Κυ**^{Πα}

ρι ι ου ω σαν να α α ο εν τοις υ

ψι ι ι ι ι ι ι σις

Α^{Πα} α α μην

Α^{Πα} α α α μη ην

Σ ^{Πα} ε ε υ μνϝ ϝ ϝ ϝ ϝ μεν σε
 Ευ λο γϝ ϝ μεν ^{Κε} σοι ευ χα ρι στου μεν
 Κυ υ υ ρι ι ε και δε ε ο ο ο με
^{Δι} θα α α α α σου ^{Πα} ο Θε ο ο ο ο ο
 ο ος η μων ^{Πα}

(β' Νοεμβρίου ,αλϛ', Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστὶ , κατὰ τὸν δρόμον τῶν Εὐλογηταρίων , παρ' ἐμοῦ
Ἰωάννου τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πάφ

Α ^{Πα} ξι ον ε στι ιν ως α α λη η θω ω ως
 μα κα ρι ι ι ι ζειν σε ε ε την Θε ε ο ο
 το ο ο κον τη ην α ει μα α κα α α ρι
 ι στο ον και πα α να μω ω ω μη τον και
 Μη τε ε ρα του ου Θε ου ου η η μω ω ων
 τη ην τι μι ω ω τε ε ε ρα αν των Χε ε ρου
 βι ι μι και αι ε ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν
 α συ γ κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ι μι

την α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο ο ν
 Λο ο γο ο ν τε ε κου ου ου σαν την ο ο ο ο ν
 τως Θε ο το ο ο κον σε ε ε ε με γα
 λυ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

Ἦν ἀνυμνοῦσι , Πάναγνε , τῶν Οὐρανῶν δυνάμεις
 δέξαι ἦν ἀναμέλπει σοι αἴνεσιν Ἰωάννης.

(β' Νοεμβρίου ,αλφς', Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα φ

A ξι ο ν ε στι ι ν ω ως α λη η θω ως
 μα κα α ρι ζει ει ν Σε ε ε την Θε ε ο ο
 το ο ο ο κο ο ο ν την α ει μα κα α ρι
 στο ο ν και πα α να μω μη η η τον και Μη η
 τε ε ε ρα α α τ ς θ Θε ε ου η η μω ω ω ν
 την τι μι ω τε ε ε ε ραν τω ω ω ν Χε ρου
 ου βι μ και αι εν δο ο ξο τε ε ε ε ραν α
 συ υ γ κρι ι ι τω ω ως των Σε ε ρα α φι ι

ιμ την α δια φθο ο ο ο ρως Θε ο ον Λο
 ο γο ον τε ε κϑ ϑ ϑ ϑ σαν την ο ο ο ο
 ντω ω ω ως Θε ο το ο ο ο κον σε ε ε με
 ε γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε
 ε ε εν

Ἄξιον ἔσιν, τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν,
 ὡς γράφεται καὶ φάλλεται παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου.

Α^{Πα} ξι ον ε ε ϑι ιν ω ως Ἦχος Πα ρ
Μ^{Πα} α α α λη η θω ως μα κα α ρι ι ζει ει ν
 σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο
 το ο ο ο κο ον την α ει μα α κα α ρι
Κε ι ϑον και πα να μω ω μη η η τον και
Δι^{Πα} μη η τε ε ε ε ρα τϑ ϑ Θε ε ϑ ϑ ϑ ϑ
Μ^{Κε} η η η η η μω ω ων την τι μι ω τε ε ε
Μ^{Κε} ε ε ρα α αν των Χε ρϑ ϑ βι ιμ και
 εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συ υγ κρι ι

Πα Μ Πα
 ι ι τω ως τωων Σε ε ε ε ρα α α α
 Μ Νη
 φι ι ιμ την α δι α α φθο ο ο ο ρως
 Πα
 Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε κϛ
 Μ Πα
 ϛ ϛ ϛ ϛ σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο ο
 Πα Μ Πα
 το ο ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ
 υ υ υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε
 Μ διπλ. Πα
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ν

(κα' Σεπτεμβρίου ,βη')

I.A.

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

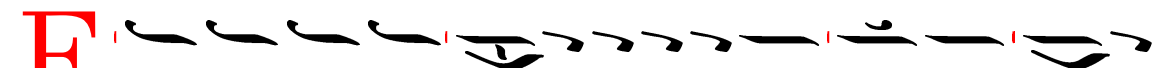

Ἦχος Πα ϕ

Πα
 Α γαλ λι α α α α α α α α α α α
 Μ Πα
 α α α α α α α α α α α α α α α
 Νη
 α α α α α α α α α α α α α α
 Πα
 α α α α α α α α α α α α α α α
 Μ Πα Μ
 α α α α α α α α α α α α α α α
 Πα
 α α α α Α γα αλ λι α α α α α

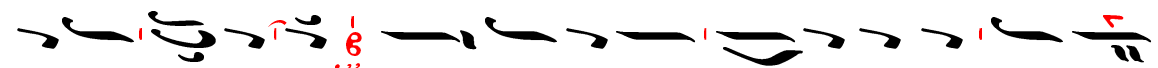

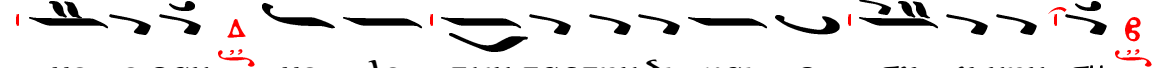

α σθε ε ε ε δι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι χι ι ι ι ι χι ι δι ι και αι αι οι οι εν
 Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Κυ ρι ι ι ι ω ω τοις ευ θε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ι ι προε πει ει αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι χαι προε πει ει αι αι αι αι αι

 υαι αι αι αι αι αι νε ε ε ε ε προπει ει ει

 αι αι α αι νε ε σι ι ι ις Αλ λη λου ου

 ου ου ι ι ι α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε

 ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υ

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π

 λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν ος ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων ος με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην ος

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

λϝ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ἰ ἠ το ο νο μα Κυ ρι ϝ ευ λο γη με

νον α πο τϝ νυν και ε ως τϝ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϝ ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϝ νυν και ε ως

τϝ αι ω ω νο ο ος